

అంబేద్కర్

నయోత్పన్న శతకము

13654

శ్రీ కాళిదాస ప్రతిష్ఠా.

శ్రీ

గురునాథేశ్వరశతకము

శ్రీ యాత శతావధాని

దోమా వెంకటస్వామిగుప్తగారు.

గ్రంథకర్త.

శ్రీరామచంద్రాయ : నమః.

శ్రీ గుంటూరు రియండ్ల లిలకుపేటలో
ప్రేష శ్రీమదుత్పటూరి గురునాథముగారిచే
ప్రచురించబడిన శ్రీగురునాథేశ్వరి స్వామినిగూర్చిన

శ్రీ
గురునాథేశ్వరశతకము

శ్రీమదాధ్యవిద్యావాచస్పతి, శాహిత్యసంస్థతి,
శతాపధాని,

హోమా వేంకటస్వామిగుప్త గారిచే
చియ్యబడినది,

శ్రీగుంటూరు రియండ్ల స్తవ్యలగన
మల్లాది శ్రీ ఉత్పటూరి వేంకటాద్రియ్యగారి
ప్రొత్సాహముచే

గుంటూరు రియండ్ల ముద్రాక్షరశాలలోను ముద్రితమై
ప్రకటింపబడినది.

1925.

శ్రీరామచంద్రాయనమః

విజ్ఞాపనము.

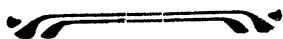
గుంటూరుపురమునందుంగల సుత్రయత్నపరాయణులలో కీ॥ శీ॥
 ను॥ రా॥ శ్రీ॥ ఉప్పటూరి గురునాథము గారు విఖ్యాతులు. వీరు ప్రాశస్త్యులు.
 వీరు గుంటూరుపురమునందు బ్రాహ్మణవైశ్యులకు నన్ను సత్రములును , కన్య
 కాంబానిత్యనైవేద్యకైంకర్యమును నేర్పాటుచేయించియున్న పట్లనోచలిపం
 దిట్ల నినుమించి , మంగళగిరి శ్రీనగసింహదేవాలయమునకు , స్వల్పారు
 శ్రీరంగనాథదేవాలయమునకు గోపురకలకాగోపణ సేవలఁగావించి యంతటఁ
 దనవిసనక సప్త సంతానంబులనుగొల్పఁ గుతూహలమొంది యందు తాడి
 కొండసమీపమునంగల రస్తాలకూడలియందు తటాకిప్రతిష్ఠజరిప బ్రాహ్మణ
 ప్రశోభనయనపోషణాదులను గావించి , భవనీతీర్థము గావించి శివాలయ
 ప్రతిష్ఠాపనమునకై ప్రయత్నించుచుండిరి. అట్టితరుణమునందు దైవవిపాకమున
 వారు కాలభర్తమునొందిరి. అప్పుడు సయితము తాము పూనినసప్తసంతాన
 నిర్మాణావశేషమును బూర్తిగావింపఁ దమయన్న కొమారులగు ను॥ రా॥ శ్రీ
 ఉప్పటూరి వెంకటపున్నయ్యగారిని నియోగించిరి. శ్రీపున్నయ్యగారు పిన
 తండ్రిగారియిష్టానుసారముగా దేవాలయనిర్మాణముపూర్తిగావింపఁ బ్రయ
 త్నించి, యందుకుఁబినతండ్రిగారిడినమొత్తము చాలకపోగా లోతక్కువ తా
 ముసంగి గురునాథేశ్వరనామకతచ్చివాలయము పూర్తిగావించి కీర్తిప్రాశస్త్యం
 బులి. తద్గురునాథేశ్వరస్వామిసంగుర్చి యీశతేకము వ్రాయుసందిగ్ధము నాకు
 ఘటించుట శ్రీపున్నయ్యగారిప్రాధ్యులమే. ఇందువలన నారిభాసాభిమానము
 తేటపడుచున్నది. శ్రీపున్నయ్యగారు తమపినతండ్రిగారుపూనినసప్తసంతాన
 ములను బూర్తిగావించి , స్వయము గాను వితరణప్రఖ్యాతులై జగదుపకా
 రులై కీర్తిగాంతుగారే! అందఱికి భగవంతుఁడైనందకరుండగుఁ గారే!

ప్రకృతము గుంటూరు, } దోమా వెంకటస్వామిగుప్త,
 11—6—25. } కర్నూలు.

శ్రీరామచంద్రాయ నమః

శ్రీగురునాథేశ్వరాయ నమః

శ్రీగురునాథేశ్వరశతకము.

ప్రార్థనాదికము.

శ్లో॥ శ్రీమద్భక్తిపునర్భూజనతానందాతిసంపత్ప్రదం
జ్ఞానాంభోనిధిపానగాత్రితహృదబ్జాతారక్తిబింబోదయం
సూర్యాగ్నిండువిలోచనం పశుపతిం కామ్యార్థసంసిద్ధయే
వందేహం శుభదం కిమచ గురునాథేశం జగద్వల్లభం ॥

శ్లో॥ ఉద్యస్మత్సుకరాశిపాశేయతదోరాకృష్యమాణాసుయు
క్మార్కంజేయ ఉదగ్రఘోరవపుషే సూర్యాత్మజే బాలకే
నాహూతేష్ట సముత్థిత శృమనవక్షాపితసంపాటనో
య స్తం నామి శుభప్రదంచ గురునాథేశం జగద్వల్లభం ॥

శ్లో॥ భక్తాకారయుతేనవాఽపి సముదారస్వస్తుతిః కల్ప్యతే
తన్మాత్రేణ కృపానుషంగితమతిర్భూత్వాచ తం చింతకం
చర్చానాస్తి భవేత్స కోపి నితరాంసంపత్ప్రదో రక్షుః
య స్తం నామి శుభప్రదంచ గురునాథేశం జగద్వల్లభం ॥

శ్లో॥ “నాహంజ్ఞానయుతో,ధనిస,సకలావా,న్నాతివిద్యాంచినో
నానాసేవకవేష్టితో నచ, పరందీనోఽతిదుఃఖాకుల
స్తన్మౌపాలయ! కింయశోమరవణితాప్రయత్నాదికా”
చిత్త మ్మృద్ధుది భావయామి గురునాథేశం జగద్వల్లభం ॥

శ్లో॥ వందామహేవిబుధబృందావనంత్రిపురసందీప్తవైశసహరం
 మందాకినీవరపదాందోళికాయితజటం దానవాతిభయదం
 కందర్పదర్పహరణం దుఃఖభక్తజనసందేహశోషణకరం
 నందీశగం ప్రమథసందోహసేవితమముందోషశైలకులిశం॥

శ్లో॥ మురాసురాంతకాడిదేవపుంజవందితం పరం
 పరాచికామునోహరం సమన్మనీశ్వరాకరం
 గురుప్రకాండశంకరం తిక్మాటమధ్యమస్థిరం
 సదా ముదాహ మాశ్రయామి సత్కృపాపరం హరం !

శ్లో॥ సమస్తపాపావనిభృచ్ఛతారం
 జలేజవాద్యాశ్రితమోదకారం
 వికారమూరం విమలప్రకారం
 సదాభజేహం గురునాథదేవం ॥

శ్లో॥ యశ్చ యశ్చ మమ కష్టకారక
 స్తస్య తస్య శుభసద్గుణానిచ
 స్థాప్య మానసతలే నిరంతరం
 పాహి మా మభవ ! పార్వతీపతే !

శ్లో॥ శంభో ! తావకజూటకోటరగళద్దం గార్ఘరీసన్నిభం
 నానాభావసమన్వితా సుఖవితాం ప్రాప్త్వా జగజ్జీవనం
 కర్తుం యుక్తధనానుకూల్యకలిత సత్త్వండితై ర్వేష్టితో
 య స్తస్మా ద్భవదీయనిర్మలకృపాపాతోభవే తోజనః ?

శ్లో॥ భవే త్కవిత్వాతివిలాసమానితో
 భవే దమందేశ్వరతావికాసిణో
 భవ ! త్వదంచద్గుణతా మపేత్య, కో
 భవే ద్విముక్తో భయకారిసంస్మతే ?

శ్లో॥ దూషణకరదుర్దానవ
 శోషణ ! మునితోషణవృజినాకరసం
 భీషణ ! గంగానిలభు
 శూషణ ! వందే భనచ్చరణయుగళం !

శ్లో॥ శ్రీమద్వర్తపురమహా
 బ్రాహ్మీపేటఖ్యవీధికాయాం యో
 గురునాథే నేడ్యస్తం
 గురునాథేశం భజామ్యహం భక్త్యా !

శ్లో॥ తన్నానితోష్పటహర్కుల
 గురునాథాగ్రజసుతస్య వేంకటపు
 న్నార్య స్యార్యానాథో
 దీయా దానంద మతికృపాయుక్తః !

సీ॥ శ్లో॥ వరగర్తనగరార్య వైశ్యవర్తకజన
 ప్రకరరత్నాయితప్రాభవేణ
 దానధర్మక్రియానూనేన సప్తసం
 తానోరునిర్మాణతృప్తరేణ

ఉప్పటూరికులార్జునోడునాథేన స
 గురునాథపదభక్తితోషి తేణ
 గురునాథవరనామసరసేన గుంటూర్పు
 రే తిలకఖ్యాతిరీతిలలిత

గీ॥ బ్రాహ్మపేటాఖ్యభాగ ఆరంభితాచ
 శివకరణివప్రతిష్ఠాపన విమలకృతి
 రపి తదీయావశిష్ట క్రియాకృతా త
 దగ్రజసుత వేంకటపున్నయాభిధేన॥

శ్లో॥ తద్భవ్యదేవాలయసుప్రవిష్ట
 స్నానాభాగణేశోక్షవిభావిభాసీ
 గురుప్రభావో గురునాథదేవో
 ముదావ తూర్పురి శుభాన్వనాయం ॥

శ్లో॥ మాం పాలయానుకంపా
 కంపితహృదయేన దేవ ! నవమందారి
 స్యందిమకిరందసుందర
 కవితా ! రచనోత్కవేంకటాఖ్యాకం ॥

శ్లో॥ ఏతచ్ఛుంద్రకళాప
 ద్యాంచన్మాలా భవే ద్విభూషా తే
 వృజనవ్రజగిరిభంజన
 కులిశాయ భవాయచ గురునాథ ! శివ !

శ్రీ రామచంద్రాయనమః

శ్రీగురునాథేశ్వరాయనమః

శ్రీ

గురునాథేశ్వర శతకము.

శా॥ శ్రీపర్వంబగునాథదేశమున వాసిన్వన్నెయుంగంచియెం
తొపొల్పించిన గ్రంథప్రతిభామునందు శ్రీమదుపదేశం
శాపారోరుయశస్కరుండు గురునాథాయుడుపూజింపఁగా
నేఁపుంజూపెడు నిన్నుఁగొల్తు, గురునాథేశా! జగద్వల్లభా!
శా॥ యత్పదాబ్జయుగానుషక్తమతిబ్రహ్మదుల్భవీయకీయాం
చత్పరమ్యముగాంచిమింతారో? యనన్యపాప్యతొల్యంబు, త
త్త్వత్పదాబ్జయుగాంబుఁగూర్చి రహిసేవంజేతు, వర్ణించెదన్.
హృత్పద్మంబునఁగొల్తు, భక్తి, గురునాథేశా! జగద్వల్లభా! 2.
శా॥ ఆయుర్భీతినిజెంతజేరియు, మనంబందు భవద్ధ్యానముం
జేయంబూనుమృకండసూనునసువుల్ నీరేజమిత్రాత్మజం
డాయట్లుక్కుననీడ్వ, లింగమునబ్రత్యక్షుండవై, భీతునెం
తేయాయంతకుఁజేసినావు; గురునాథేశా! జగద్వల్లభా! 3.

మ॥ అలభస్మానురునంతదృష్టుడును వే ధ్యానింప, నవ్యానికీ
వెలమింగన్నడి, వానికోర్కీయదియెంతేవెక్కసంబయ్యునీ
య లలింబూనిననీదు భ క్తపరతంత్రానూనభావంబు నీ
యిల నగ్గింప నెవండు చాలు ? గురు ... 4

మ॥ దినముందాశతపంకజార్చనముభ క్తిస్థి కుఁజేయంగఁబూ
నినకంజాక్షుఁబరీక్ష సేయఁగ మదిక్ జింతించి, యా పంకజా
తనికాయంబుననొందుమాటి, యలపద్మాక్షోపద్వార్చనం
బెనయంగొంటివి; దేవ ! నీవు; 5

శా॥ జ్యోతీరూపుడవై జగన్నికరమందొప్పటి, యాబైటను
బాతిల్లంగఁజెలంగి, యోగిచయహృత్పద్మాసనాసీనతా
భూతింగాంచి, వివిక్తగోచరగుణంబుంజెంది పెంపొందునీ
వేటితొప్పఁగ నన్నుఁబోవు; 6

శా॥ నీకుఁ వందనముంబొనర్చెదను, వాణీశేంద్రవంద్యాంఘ్రి ప
ద్మా! కుందేందుతుపారహరధనశాంగా! వాతభుశ్శుషణా!
అకాశోరుజటాకలాపశశీచూడాంబుతా ! శూభా

రీ ! కైలాసనివాస ! దేవ ! గురునాథేశా ! జగద్వల్లభా !

మ॥ ధర తేరై, నిగమంబు లశ్వచయమై, తన్నేరువే చాపమై
సరసీజాక్షుడు బాణమై ఘోషిపుడుం జ్యోవల్లియై, శారదా
వరుణజే సారధియై చెలంగఁ ద్రిపుగాభంగోరుగర్వంబు భ
గురతంగాంచఁగఁజేసినట్టిభవదంఘుల్కోల్చి, యాంతర్యబా
హిరజాడ్యంబును బాపికొందు; 8

శా॥ “నిన్నున్నమ్మినవారి కెన్నఁడును రానేరావుకష్టంబు” లం
 చున్నిత్యంబును బెద్దవారలను నీశ్లోకంబునాలించి, నీ
 యాన్నత్యంబుదలంచితిఁ ద్వర మదిష్టాహస్తి సేకూర్పవే?
 యెన్నఁ నీకు సముండులేడు; గురు ... 9

మ॥ అసిధారావ్రతచర్యబోలిన పరీక్షాదేశముంగొల్పి, త్వ
 త్కసదాచంద్రిత వర్ణసంజలుకసందర్భాబ్దుజేకూర్చి నా
 పు సరోజాసనవంద్య! యిట్టివిషమంపుఁ శోధనన్నిల్చి, నే
 నెసంగంజాలుదునా ? గిరీశ! 10

మ॥ జగతీబంధుఁడు హేళికన్నకటియై, చంద్రుండువేటొక్కక
 న్నుగఁబొల్పాటి, హుతాశనుడు నెకకన్నుంగఁజెలంగంగ లో
 కగురుత్వంబునుగన్ననీవన, సరోగతోర్వరుధీసత్ప్రభా
 దిగుణంబుల్ దయసేయలేవా ? 11

శా॥ తండ్రీ! “భక్తుల నెల్ల జాలఁగరుణాదార్యంబునఁ వారివొ
 పేడ్గింబొనిడుచుల్ హరించియును వేవేపోతు” వంచెల్లవా
 రండాద్ర్యుల్ మఱి ఆచుడుల్ వినియునిన్నధిచిత్తి ; నావియా
 తిండ్రంబాశోమలఁ హరింపు ! 12

మ॥ కలయన్నింటను, నన్నిరూపుల నెసంగంజాలి, యవ్యానిక
 వ్వలనేకాకృతి సంతెఱుంగఁబడ కొప్పొటంగనై, సర్వవ
 స్తులలత్కరణమూర్తివీవు, ననుదృప్తుంజేయవే? శూలధా
 రి ! లులాయాసురహానిశీప ! 13

శా॥ అంతాపేతతనున్న నీతెఱుగుఁ దానాలోచనంజేసి, ను
స్వాంతంబాపునుతించుశౌరి ఘనుడై సర్వై; మఱి దావక్కి
నాంతోపేతత గన్నటున్నటఁ నే ను బ్రహ్మ చేటొందె; నీ
వెంతంచున్నతియింతు? దేవ గురు ... 14

శా॥ "తల్లిందండ్రీయుడై వముంగురువుడధ్యంబీవె"యంచెన్నితా
ముల్లాసంబునఁబల్కు పెద్దనుడులే నొక్కొంతయాలించి, నా
యుల్లంబిత స్థిరంబుగాదు, మది నెంతో తెల్వి నే గాంచ న
స్మెల్ల రీతులఁ బ్రోవుమయ్య 15

మ॥ ఒకవంకంధన, మొక్కటయశము, నింకొక్కంట
సౌఖ్యంబు, ని

ట్లకలంకప్రమదప్రదస్థితుల నేపాటంగమంజేసి, చి
క్కుక మంగొల్పంగ, దాననన్ని సుకముల్ గూడన్ముదంబిచ్చునే
మి? కడు బాల విసంబువోలె 16

శా॥ ఓకైలాసనివాస! యోపశుపతీ! యోవిశ్వగమ్యాకృతీ!
కీ్రికంతా! యథవా! భవాబ్ధితరణీ! చిన్మోదసద్రూపకా!
నాకేశాదిసమస్త భక్తనత! కంజాక్షంబకా జ్ఞాజ్ఞితా!
ఏకశ్రీకర! తే నమోస్తు? 17

మ॥ కనదుత్తుంగజటాభరంబునను వీరంగంగ జాల్వాల, మే
ననువాతాశనభూషణంబులెసఁగ భస్మాచులేపంబు తె
ల్పినిగొల్పొ, డమరుత్రిశూలకరతీలీల శివగూడి, హ
యినిడ బొల్పెడినిన్నుగొల్తు గురునాథేశా! జగద్వల్లభా॥ 18

శా||జ్ఞానశ్రీ||విషమాంబకంబునను సంసారాతిరేకప్రద
 శ్రీనేతన్ విషమాంబకుందునిమి, కీర్తిజెంది, “కామారి”నా
 నైనన్ మేనసగంబు భార్యకును నీనైనాపు; నీలీల లే
 రేనండే) “ యిదమిత్థ ” మంచు? గురునాథేశా! జగద్వల్లభా||
 మ|| పునుకల్ పాములు భూష; లేన్చరుమంటుందాల్తు,

[వన్నంబుంబు

త్రెనుచిచ్చంబును గొందు; వింకమెయినర్థిబూదినిబూసికోఁ
 గనెడన్మించెద; విట్టిసేవఖిల భాగ్యంబుల్ దయంగొల్పుటే
 యెనయున్నీదువిచిత్రలీల; 20

మ|| తెలికొండ, నైలిమేన నందుఁదెలిబూదింబూసియున్ దెల్లచం
 ద్రునిబూఁజేసియుఁ, దెల్లయేరుజడలందున్నిల్పి, తెల్లెనున
 క్కిననీకుంగొఱచుకానె, తెల్లనగుసత్కీర్తి?న్నినుంగొల్ప, హా
 యిని దెల్వింగనసందియంబె ? 21

మ|| కడురూఁక్షేక్షణుడై యముండపుషలాగన్ బాశముం
 బూనియున్

విడువంబోకత్వదీయవిగ్రహము రావే కావవే? యీశ యు
 చును నార్తున్ ధరణీసురార్థకునినొయ్యన్ బ్రోవ,లింగాననీ
 వెనయం గన్పజినాపు; దేవ ! 22

మ|| యమవక్షంబగలంగడన్నియునుభూమ్యాకాంతునింజేసిప్రే
 మముపెంపాఱుచుకండసూనుతలపైమవ్వంబుగాహస్తముం
 చి,మరందోస్తులనాయురున్నతివశ్రీలిచ్చునో దేవ ! నీ
 కెమతి న్నే నతులం బొనర్తు; 23

మితలపై గంగయఁజుండ్రుడు వెలయ, నందంబై నతేనవ్వు మొ
లకలుచంద్రుఁ హసించు, హస్తమును మార్కండేయు
శీర్షంబునం

దొలయంజేసి, భయంబువాపినకృపాప్రోద్భవస్మృతి మా
కెలమింగూర్చునుగాత ! దేవ ! గురు ... 24

మ॥ శివముంగూర్చుగ నీవు దక్షతనువేఁజెన్నాటినావంచు నీ
యవనిగొండలుపల్కి; రయ్యు, శివమేయాదీవు; సీవింకవే
శివముంగొల్పఁగసందియంబె ? నినునేజిత్తుంబునందెంతు; శూ
లి ! విశేషంపు శుభమ్మలిమ్ము ! 25

మ॥ అప్పుతావా ప్తికి దేవదాసవులుక్షీరాంభోధిద్రచ్చంగ, లో
కములన్నింటిహరింపగల్గు విలయోగజ్ఞులికాభీలరూ
పముతో హాలహంబువుట్టఁగ భయభ్రాంతాత్మతావారిసీ
వె మహాప్రేమనుబ్రోచినావు ; 26

శా॥ జ్వాలాజాలజటాలమై యటు జగజ్జాలంబుగాల్పొగ, నా
త్వేళంబెంతో విజృంభిలక, సురముఖుల్ భీతిన్నినుంజేర, నా
భీలాకారముదద్విషంబు గడువేవే నుంచినావయ్య స
ల్లీలంగొంతున; నీలకంఠ !! 27

మ॥ “వెలిబ్రహ్మాండనికాయముండు, మఱిలోబెంపాటు
బ్రహ్మాండపం
క్తులు, కానక, విసమద్దిలోబయటనెందుం గానితేకుండఁగా
గళమందుంచియు, నీలకంఠత జగత్కల్యాణసంధాతవై
యెలమింగూర్చితి విదైజోత; 28

మ॥ పరగళ లోకనికాయమెల్లను భయభ్రాంతంబుగా, నల్లదు
 ర్భరబాధల్పూరితిలోన బాపగలదేవా ! నీవుమాబోంట్లబా
 ధరయం బేహరియింప నెంతయ్యో కృపాతాత్పర్యముంగొల్పి,
 మా ! కిరపుంగొల్పుము ! మేలెసంగ; గురు ... 29

మ॥ పరమంబై తగుభక్తితోడనినుగొల్వక, జెందరానట్టి మే
 ఘ్లరహింప న్పడ; పట్టిసకరుణయే లోకాకరానగదద
 స్ఫురణకొమిం చెడి; నిన్ను వేడెదను, మాచొప్పుల విచారిచిహ్న
 యిరయంబిమ్ము ! వెతల్మరల్చి; 30

శా॥ శ్రీనీలకంఠభక్తస్థయముఖాక్షిణాశితవ్రతమ
 స్తేనిన్నుభజియింపనేర; ననునీమెతే గృహంబోవనా
 జానైమిచెడివారిబ్రోచుబొక హెచ్చా ? దీనతగన్నధీ
 హీను స్సక దయఁజూచుకొప్పు; 31

మ॥ జగతీమండలజామందలి రజస్సంఘంబు, నితకవియ
 ద్భగణాంబు, సకలాభివారికణముల్, తద్దకరగిజేప్పియెం
 చంగ, నామొత్తముకన్నమించును భవత్సన్నత్యలీలాగణం
 బింగ నిన్నేరునుతింప నొను ? 32

శా॥ ఏమీనేరనివాడనై యెదియుయత్నింపబ్రమాదాధ్వగ
 శ్రీమత్తంగని, మంచివారలని పేర్కొన్నచు గొల్చి, యో
 స్వామి! యేదరిదాపుఁగానక, తుదిస్వాంతయుండెంచి, ని
 న్నే“మే”లంచును జేరినాను; 33

మ॥ వరుసగా, “బ్రహ్మరమేశశంకరు”లనా బ్రహ్మేశ్వరనామంబులకొ
బారిసృష్టిస్థితిలీనకృద్గుతులకై పూనంగనై నట్టి నీ
తెఱంగుల గావె? యిదెంచ, కజ్జ “లవియెం తేభిన్న” మంచెత్తుగా
దె? గుణాధ్యా! యటలాభమేమి? గురు ... 34

శా॥ వేమాటల్ పనియేమి? “నీవెహరి, వీవేబ్రహ్మ, వీనాదువీ
వే, మాద్యత్సకలాబ్జ జాండములు నీవే, సర్వగా సర్వభూ
తామందాకృతిపీ” వటంచును, ద్వదీయాభ్యర్చనంజేయువాఁ
డే మాన్యుండగు; దేవదేవ! 35

మ॥ పారిజీవాకరముల్ త్వదాకృతిగణంబుల్, సత్యమిద్దానిఁదా
నెఱుంగంజాలినవాఁడు జీవవితతిహింసించునే? “హింసక
స్ఫురణంబెల్ల భవద్విదూరగుణ” మొపొల్పేవివేకంబగుఁ
తెఱంగిద్దాని ఘనంబెఱుంగు; 36

మ॥ “జగమెల్ల భవదీయసంతతి” యటొక సత్యంబుగ్రంథంబులం
దుఁగరంబుంబయించి, హింసకయి యెన్నోయత్నముల్
సేయువా

రిగుణంబేమనవచ్చు? సత్కరుణ బేర్పొంబోలుయోగ్యత్వమే
దిగనొనవచ్చు? బురానురారి? 37

శా॥ చంకంబూన, సయోసిచేవెగటునా? స్వర్ణాసిచేసౌఖ్యమా?
నుంపందెంపంగ నేదియే నెకఁడె, జంతువ్రాతసంహారక
త్వంపురీతి కిరాతయజ్ఞకృతులకొ బర్వంగదాచాపు; లే
యింపుంగూర్చినో నేనెఱుంగ 38

మ॥ తన, నెందోయొకరంభ, యెవ్వో? కడుతాత్పర్యంబునాజేడునం
 చును, సప్రాణిమొకండు సంపుటదియేచొప్పొకదా? దాననె
 మ్మనమందుకొనుకముండునా? సకలసామాన్యాశయంబున్నరీ
 తినిసౌఖ్యంబు చెలంగజాల; గురు ... 39

శా॥ నిన్నెంచక వలె, నీదుభక్తులను మన్నింపకవలె, లోకమె
 ల్లన్నీరూపమటంచు బీచినికరోల్లాసంబుసంధింప య
 త్నెన్నత్యంబున నుండఁగావలయు; గర్తవ్యంబులందివ్వితా
 మెన్నంగాఁబడనొనుజాల; 40

మ॥ తనయుద్దేశము బాగుగానెసఁగి, యత్నంబెద్దియేజేయ, దా
 ననులాభంబదిరాని! లేకెసఁగనీ! నల్పాటఁగా, దానినె
 ల్లను నీకర్పణచేసి, యెప్పటికి హేలక సత్కృతుల సేయఁగా
 నెనయుకొ జ్ఞాని; మృగాంకమాళి! 41

మ॥ ఇతరుల నిందయొనర్పనీ! కనలనీ! యెంతేని స్తోత్రంబుచే
 సితగకొమెచ్చఁగనీ! యవెల్లమదిలోఁ జింతింపకే స్వీయరీ
 తితనన్నచ్చినయట్లు సేయునుగదా? ధీరుండు? దీవ్యజ్ఞగ
 త్రితయాధీశనతాంఘ్రిపద్మ! 42

మ॥ శివ! భక్తార్తినిబాఁచ, కెంతయునుఁగి శోకించు, మేలీక, యూ
 క వెనంగ్రాలెడిలీలయేమిటికొ? భర్తా! భక్తునింతోవకు
 న్నవిధి, నిన్నుయజుచిలాభమది యున్నా? సన్నతాసత్కృపా
 తివికాసంబున నన్నుఁబ్రోవు! 43

మ॥ తెఱఁగుల్ నీవినిచిత్రముల్ గద? హరా! తీటొప్ప నేవించి, యె
క్కరణిన్నిన్ను నుతించుమాకు శుభముం గావింపుమా! వేగ;ని
వ్వరుసం దామస మేల? నామదిగడు బాధాగతిం జెందె; హా
యిరహింపంబొనరిపు! దేవ! గురు ... 44

శా॥ తల్లింద్రుడివిసివు; నీతెఱఁగులై దైవాటును రత్నదం
ద్రు; ల్లోకేశ్వర! కాన, వారలనొగింగొల్పబ్రయత్నించుట
యెల్లంగార్యములందుమిన్న; యటుకా; యాభూమిదద్భక్తుల
దెల్లంబొనటుబ్రోవు! దేవ! 45

మ॥ ఒకయి తేనియు లేదు, భూతపతి! మా యోగ్యత్వమెందేని; ని
యకలం కాదరణప్రకారమున నేయందందుమాన్యుల్ నితాం
తకృపం గాంచిరి; కాన, నీవయిపుడు సంతోషముం గొల్పుమా!
యిక నాలస్యమదేల నేల? 46

మ॥ “కటికల్ మే”లననొకటుప్రకృతి, దుష్కార్యస్థితి, దోషలం
పటతత్వంబు, బ్రతారణక్రియయునే పాటంగనై, తాము
పటయుక్తులగు ఘోషణంజలుపు నన్వారే ధరాదేవులా?
యెటులొదు ఝినుగాంచకుండ? 47

శా॥ “వందే ధేందుకళాపరిష్కృతజటాభారాయ భావాయ, వా
తాంధఃపాలకంకణాయ, భవతే ధర్మాస్థిరా”యేతివా
క్సందోహంబు; గొల్చువారిలకు మేల్చయ్యగనంజేతున
ట్టిందు వేడితి నిన్నదేవ! 48

మ॥ ఇక నే నేమొనరింతు? “సర్వముఁదప్పదీయేష్టంబు, నా భాగ్య” ముం

చకళంకుల్ మహనీయులాశీనటులకన్యాతంబునందెంచనా
మొకరీతిదగ; నట్లుచేయుటయె యెంతో నాకునిష్ఠించు హ
యికదా? లోకశరణ్య గణ్య! 89

శా॥ న్యాయాన్యాయవివేకమిమ్మునుకముల్నాటిసప్తము
ల్వేయెవచ్చిన, మోదదుఃఖములు హృద్వీధి బ్రవేశింప, క
త్యాయత్తోరు ప్రశాంతిభావముఁ గృపావాహర! యే
పాట! నీవే యీవే? వృష రాట్టురంగ! 90

శా॥ “ఉన్నా”వంచును, “భక్తబృందమునునీవుల్లంబునిండాటసా
ఖ్యోన్నత్యంబునుగాంచజేయు”దనినేనాలిం దియుగ వేదినా
నున్నట్లొక్కనిధర్మసంబుగను నాయుల్లంపుఁగోర్కొందగఁ
దెన్నేర్పాటుగఁ జేయ వేర? 91

మ॥ చిరసంపద్యుతుఁడుప్పటూరిసుకులక్షిరాంబురాశీందుఁడౌ
గురునాథాచ్యుడు, గర్తపూర్ణిలయుఁడీక్షోణీస్థలిఁబల్నిరం
తిరికీర్తిన్నిలుపంగ, సప్తవరసంతానంబులంగొల్ప మేల్
తెఱుగుంబూ నెఁద్యదాశ్చితుండు; 92

మ॥ లలిశీసానకగోతుఁడుప్పటూరి గుర్నాథుండు, శ్రీరోశమా
లలనాధీశుఁడు, గర్తపూర్ణిలయుఁ, చుల్లసాన్నితాద్యుండు
భాసురవహారీతిని నీచుజీవఁజలిపె సొంపాట; నాధీశు గు
స్థిరకీర్తివివరింతునీకు; 93

మ! ధరణింగ ర్తపురీవతంసమెసంగున్ దానన్ ఘనుల్ వైశ్యులు
 ప్తరివంశ్యుల్ కల; రండు సోదరులు భవ్యులూ రసింహాద్యుడు
 న్గురునాథాఖ్యుడు నొప్పి: రెంతయువదాన్యుల్; వారు
 చిన్నపు బల్ । తిరపుందీనతగుండి రెంతొ 94

మ! సోదింజిన్న తనంబునుండియును, వార్సుజ్ఞానులై, న ర్తక
 స్ఫురణన్ దేశవిదేశకాల్యవివరంబుల్ గాంచియున్, బేరముల్
 జరుప, స్మిక్మకుచేత ద్రవ్యమదిలక్షల్ చేర, నెంతేని సు
 స్థిరసంకద్గతినొప్పుటయ్యె; 95

మ! లరయంబేరములందు ధైర్యమున దీవ్యతాకాల్యముల్ కాం
 చి, ముం
 దటికంజెరహినుంచ, గర్తపురిలో ధన్యోష్టూర్వంశ్యసో
 దరయుగ్మంబునుబోలు వారలరుదన్ తాత్పర్యమెంతేనినం
 దె రయంబు భువియందు; దేవ! 96

మ! ఇరువుద్ధీరు, లెసంగునిర్వారిగుణం, బిర్వుర్సదాదానత
 త్పరు, లిర్వుర్యశమిచ్చుధర్మమునుదాత్తప్రక్రియంజేసినా,
 ర్పొదినందుంగురునాథుడుండినపుడు బ్రాల్పొందెధర్మంబుతో
 దిరమారీతి శ్రితుల్ నుతింప, 97

మ! ఇరువుచ్చేసిరిదానధర్మముల, వందీశ్రీకగుర్నాథు, డ
 బ్బురమానట్టుల వేనవేలుగవ్యయంబుంజేసె, దానుండిన
 పై రహిన్నిల్పక జీవితంబుదీదన్ హృద్యంబుగాజేసెను
 స్థిరధర్మంబులకేరుపాట్లు, 98

మ॥ అరయ్ శ్రీనరసింహుభార్య యలమేలంబావతంసాబుశ్రీ
 గురునాథాంగన రోశమాంబికయు నిర్గుర్భరలంబాలి భా
 సురధర్మాచరణాభిలాషి యలుగాసాంపొంది, బల్కీరితి
 దిరమారీతిని గాంచుర్ని 99

మ॥ అనఘుండోగురునాథధీమణి, యుదారాగ్రేసరుం దుర్విదే
 వనికాయం బుపసీతముంజలిపె, విద్వత్స్లంఘముంబ్రోచె, వే
 ధననిక్షేపమునుం, బ్రసావసతులన్, ధర్మాన్నసత్రాళి, తా
 నెనయంజేసె నతండుపేర్ని 100

సీ॥ నాల్గరస్తాలశృంగాటక స్థలియందు

నింపుగాఁగనార మేర్పరించె

సుప్రకారంబుగా విప్రప్రోషణకయి

తగిన యేర్పాటుల నగడఁజేసె

తగసాధుతతికి సదావృత్తివియమముల్

స్థిరమైరితిగాఁ జెలఁగఁజేసె

బ్రాహ్మణావళి కార్యవైశ్యావళినిన్న

సత్రంబునిలువంగ సరవిగొల్పె

గీ॥ వెసను వాసవీత్య నైవేద్యపూజ

నంబులేర్పాటు గామించె డంబుమీఱ

నిలను జనులెల్ల బాగడుంగ నింక నెన్నె

సత్కృతులగొల్పె గురునాథసంనుఁ; డభవ॥ 101

మ. మఱియు

102

సీ॥ లలితమంగళశైలలక్ష్మీస్వసేవాదే
 బాలయగోపురోద్ద్యోకలక
 నిర్మాణమును, మఱి విక్రమసింహాస
 త్పురంగరాడ్డేహమునకు గోపు
 రకలకస్థాపనరమణీయకృతిఁజల్పి,
 'హరికృపాసత్పాత్రుడయ్యె, నింక,
 సత్తసంతాననిచయమందుఁగాసార
 ము, ధననిక్షేపంబు, భూసురప్ర
 గీ॥ పోషణము, నన్నసత్రముల్ పోనరఁజేసె
 విత్తమొత్తో కోకొల్లగా వెచ్చపెట్టి
 బీదలకు వేల్పుఁజెట్టుగాఁ జెరిమఁగాంచి
 నట్టిజెగజెట్టి శ్రీగురునాథసెట్టి॥

103

మ॥ తగనింత నియమించునంత గురునాథార్థ్యండుత్వద్వివ్యవ
 ద్ముగసాన్నిధ్యముచేరెఁ జేరునపుడుద్యోగింఁజెన్నీయస్వమున్
 జగతిన్ సంతరినప్తకంబు మఱి నగచద్ధర్మముల్ చాలహా
 యిగఁజేయన్ సహజాత్మజాతు,

104

సీ॥ సరగవస్రపతిహాపనకార్యంబు
 గూఢప్రతిష్ఠను గుధరచాప
 దేవాలయంబుఁ బ్రశిష్ఠించుటఁగృతిప
 ర్తిగహాణంబును, నగ్రజాత

పుత్రుండు పేకటపున్నార్యునియమింప

నాతండు చాలనుదారమాన

సమునబిత్తువుధనమునకుఁదోడు త

నధనంబు వెచ్చించి, నవ్యరీతి

గీ॥ నల్లధర్మకార్యః తతిపోల్లసనముఁ

గొల్పె, గొల్పుచునున్నాడు, గొల్పుగలఁడు

పున్నయార్యుండు పితృభక్తిపూరితుండు

నవ్యభస్మాగ ! శ్రీగురునాథలింగ! 105

మ॥ ఓడివే లాగురునాథధీమణి భవదృవ్యాలయ స్థాపనో

రుదశార్థంబిడిపోయె, నల్లపనికారొక్కంబు తక్వటచే

బదివే త్వొకటపున్నయార్యుడేక ద్రవ్యంబిచ్చినియాలయం

బెద కానందముగాఁగఁగూర్చె 106

శా॥ దేవా! యిక్కలికాలమందుఁ బితరుల్ దీపింపనిడ్డటి ధ

ర్మానిష్ఠక్రియలుజ్జగింపక పొనర్పంజూచు పుత్రాభియే

యేవీటంగనవచ్చుటండ; దయినన్ హృద్యంబుగానిట్లు భ

ర్మావిరూఢికిఁ బిన్నతండ్రి యడఁగానైసటి ద్రవ్యానక

ట్లేవిత్తమ్మిడు వారలుండ, రటులేయేపాణినన్, దత్కృతి

శ్రీవిన్యాసులయందు నీమహితుఁడౌ శ్రీపున్నయార్యుండుభూ

మి వేద్యుడగుఁ; ద్వత్కృపాకలనచే మీల్పంపదల్కొల్పిస్వా

మి ! వేనాతనిబ్రాపు మెప్పు 107

మ॥ పారిశ్రామిక సన్నిధి సరసిని బాల్యుటగాఁ జేసి శ్రీ
గురునాథుం డటనద్ది లేనపుడు బల్ కుందంది రయ్యభ్యుగల్
మఱికి పోకటపున్న యార్యుడది పెంపందింపగా, మూడువే
లిం పాపేర్ని నిడంగఁబూనె 108

మ॥ లెగసత్కార్యముల్ దిట్టిమాన్యులు గుణోదారుల్ పానర్ప ధనం
బుగడిది వ్యయముం బొనర్ప, ఖలు లేమో సాయమెం తేనిజే
యఁగయత్నించినటున్ స్వలాభమునకై యాయాయభిప్రా
యముల్ తెగఁగొల్పొబ్బయతింతు చాల 109

మ॥ “ఖలులారా ! భువియందు మీ రుపకృతిం గావింపు”
డంచేసుగో

ర, లలిజర్గగనున్న కార్యములకు రంగంబుభంగంబునం
ధిలఁగాఁజేయకుండయ్య; యద్దెపదివేల్ ధీరావళి”యంచుసి
వెలమిందుష్టలశెల్లఁదెల్పు 110

మ॥ వెసమా యింటికిమీరు వచ్చునెడనే విత్తంబు మాకిత్తురో?
వెసమీ యింటికి మేమువచ్చునెడ నేవిత్తంబు మాకిత్తురో?
పసమీ! రంచువచించు స్వార్థపరులే పల్కొట్టి ట్రెంతయో
నసఁగందోడుగ ధర్మశీతి 111

శా॥ ఏమాటైనను సాయమీయరుగదా ! యేమాటయోపల్కిన
న్దామందుం గడులాభమంద నిది వాగ్ధాటిబ్రసారింతురే?
స్వామీ! “లాభములేక నెట్టివఱదన్ బాట” డటన్ మాట యిం
జేమేకొల్పి యదాహరింతు! 112

మ॥ ఇతరుల్ కోరినదేదిగాని అదియెంతే వారికింగవ్వమా

స్థితిగానుండగనీ యెకింత యన మేల్వేయర్వలాభము
ఖ్యతగాఁ జూచెద రట్టిపెద్దలను సాయంబీయఁగోరంగనే
నె తగన్నీకృపయున్నజాలు॥ 113

మ॥ ఒకమాటన్ వచియితుడేవ! భువియొద్దొప్పుటసాతానస
ప్రకముజేసినపుణ్యశాలి, విలసద్వైశ్యావళిన్ లేడట
న్నకళంకుంగురునాథుఁడొగెగనుకన్ “ప్రారంభకుఁడీత”డు
చికమిచుం గురునాథమాళి 114

మ॥ ఇలయందొక్కొకగీము ముంగలను నెంతే బాగుచేయుగన
ట్టులగ్రామంబునకున్ శుభ బెసఁగు; నట్టుల్ దేశమంకుజనం
బులసంఘులు లొకంబొకండు, బెరిమిబూసంగనైనన్, గరం
బెలమిందేశముగాంచుఁగాదె 115

మ॥ పెరసంఘులుబుమిచి, స్వీయవిరతిన్ బెప్పుడెడంజేయుచున్
విరసత్వంబెదనూని, యన్యసమశుల్ వేసాడుసేయ భువిన్
బరఁగంగావలెనైకృ, మిన్నిభిదలేపాటంగరా”దందు, న
త్తెఱగే “నేరికివారె యెరియ నునాతీరే”యబున్నట్లు సె
ఘరుచుల్పొప్పునటంచుబిత్తెనుకొల్పాము గోరితా
మిరవొయుక్తిని గొందఱాడు; 116

సీ॥ శ్రీమంగళగిరి లక్ష్మీనృసింహాలయ
గోపురకలశంబు గొల్పెనెనడు,

పారినివిక్రమసింహపుర రంగరాజ్ఞహ

గోపురశిఖరంబు గూర్చెనవడు,

విజయవాటిపురీ విమలాంతికేంద్రకీ

లాద్రిమతము నిల్పె నమరనెవడు.

తాటికొండాభ్యర్థధరణి శృంగాటక

తొడిగిందటాకంబుగూర్చె నెవడు,

గీ॥ ఇతను గన్యకా నై వేద్యహృద్యకృతిము

భోరుకార్యముల్ పొనరించి, యుద్వీగీర్తి

గన్నయుప్తురి గురునాథగణ్యకృతుల

నతనియగ్రజనుసేడు చాన్దాభిధుండు

పూర్తిగావించి, సుయశంబుబొందెనెలమి॥ 117

శా॥ శ్రీపున్నార్యుడుచేసినట్టిదగు నీశ్రీకంఠగేహప్రతి

హేతుణ్యపుగృహిదదన్వయముదత్సఖ్యాభ్యుదానుస

ద్యవృత్తాగాంతిలోకమాతనుకీర్త్యైశ్వర్యముంగాంచి పే

రేఘంగాత్ర భవశ్కృపాప్తి; 118

శా॥ శ్రీదైవాటగబున్నయార్యుడును, దచ్చిష్టాన్వవాయం

బునా

మోదంబౌష్ణజత్సఖోదయకృతిస్ఫూర్తికలసత్కీర్తిచే

మాదృక్సత్కీ విమండలంబుతమసామంజస్యమెంచంగ, నెం

తేదామొప్పుదు రిపుమీల 119

మ॥ వడిగర్భాతురరీతి శబ్దముల స్వల్పంబౌనటుల్నేర్చి, యా
 నుమలందాఁగడుగొరవంబుగన నంతోకోర, వేఱొక్కఁడా
 నుమలన్నేర్వగ, నోర్పునేజనుడు? మాన్యుండట్టులం జేయునే?
 యెడసర్వత్రను మేలుగోరు; 49

మ॥ కడునడ్డంబగుపాటులన్ని పడియుంగానీ! దురన్యాయపుం
 జెడుగుల్కొట్టియుఁగాని, తుట్టతుడిదాఁజేటొందియుఁగాని, మూ
 ఝుడుసత్పాళిక జెందనాశుభపుఁ డీకుంబాఁపయత్నించు; ని
 య్యెడఁగతజ్ఞుఁ బోవవొక్కొ? 50

మ॥ ఒరులేసత్కృతినేనిజేయ, నదితామొక్కొంత చేయంగలే
 నిరసాభాసపురీతినుండియును, దానింగూర్చి, వ్యాఖ్యానముల్
 జరుపంజూచుట చీడచెట్టుఁ బెనుఁకలావేదియుఁ జెట్టువే
 నెఱయంజేసెడిభాతిదోచు; 51

మ॥ బ్రదుక వైద్యునికట్లు మొప్పుఁజనినలాభించుగోదాన మం
 టదగ్గ, సత్కృతిపాడుసేయు నెవియోనాడెంబులంబల్లియుక;
 దుది నక్కార్యమెసంగఁ గీర్తితనకున్ గోరున్, జెడన్గర్తపై
 నెద వెక్కించును దాఘఁడెందా; 52

మ॥ సమతంబూని, సమస్తసత్కృతులనుంజల్పం, బొనర్పింప, డెం
 దమునందెంతయునుస్పృహించి, పరవిశ్వాసంబునుంగాంచి, య
 న్యమహాలాభముగాంచి, తుష్టిపనుచున్, దైవాతీ, బ్రహ్మంబుని
 న్నమదిన్ గాంచును, బ్రాహ్మణుండు, 53

శా॥ వేగిన్ లేచినదాదిగల్లలను వేవేబల్కి, యద్ధావళిన్
 రేగంజేసియు, గూటసాక్ష్యముల నధిన్ గూయనై పాపవి
 ద్యాగణ్యాత్మలెయయ్య, దానములకైయచ్చట బ్రాహ్మణ్యమెం
 తేగొన్నిచిన, న్యాయమొక్కొ? 54

మ॥ పెటజాతుల్ జగమందుఁ గీర్తిగనఁగాఁ బెంపాట, నేనీతులొ
 పరగంజేసియొ, 'దొంగమైత్రిగనియొ, పల్కాటుమన్నించియొ
 విరసత్వంబులఁగొల్పియొ, భయమువేవేజూపియొ, వారిమే
 లెటయంజేయునె? బ్రాహ్మణుండు? 55

శా॥ నీతత్వంబును జక్కగానెఱుఁగ యత్నింపంగనైయెఱియున్
 నీతత్వంబుగనుండి, కోపమది యెంతేలేక, యన్యోపకా
 రాతిప్రాభవ మొప్పి, లోకమునఁ గల్యాణంబుసంధింపనెం
 తేతీటొప్పును బ్రాహ్మణుండు; 56

మ॥ జగతింబద్యైది జాతిమండలికినొచన్ సద్గురుత్వంబుఁజెం
 దఁగఁదామర్హులమంచుఁ బల్కుఁగును లేనాడెంబునుం బాసియున్
 "జగతిన్మంచితనంబులే" దనెడిభాషల్ నాయమా? తామునీ
 తిగ మించం జగ మొప్పుగాంచు; 57

శా॥ వేమాటల్పచియింపనేల? వినుమా! విశ్వేశ్వరా'బ్రాహ్మణు
 ల్పా'మాణ్య'బుగ సత్రవర్తనశుభప్రారంభసంరంభులై
 వ్యామోహంబులవీడినన్, బిడపనేపైవారికిన్ సౌఖ్యమెం
 తేమించంగ నెసంగు, దేవ! 58

మ॥ మదిలోనమ్మిక కొద్దియన్యమతపున్ మర్యాదఁబూనంగనొ
 ప్పిదమే; పొట్టకు నాలుగింజలను వేవేజెంద వేతొమతం
 బుదగంజేరుటకన్నఁ దప్పెదియుఁదాఁబొల్పాటునేశూలధా
 రి! దయామానితమానసాధ్య! 59

మ॥ స్వమతంబెంతయుఁజెడ్డటు, న్నమదుభాషావేషముల్బాగులే
 నిమిత్తి, వేటుమతంపుభాషలను, దన్నీతిఁమిత్తి వేసముల్
 ప్రమదంబొప్పగఁబూనినంతట నె మర్యాదాప్రకారం బెయ్యో
 నె? మహిమింతురెవారు? దేవ! 60

మ॥ “తనదైనట్టి మతంబు దుష్ట”మనియున్, “దక్కొందుమే”
 లంచుదోఁ

చినచోఁగా, కిలఁబొట్టకన్యమతముంజేరన్, నిజంపున్మతం
 బునయందింక ననర్హతాప్తి, మఱినన్యబందుహాస్యత్వి. మి
 ట్లెనయంగావలదే, జమండుకే 61

మ॥ ప్రతితంత్రాంగనియుక్తసౌఖ్యవిషయప్రాగల్భ్యయుక్తంబు
 భా॥ రత హిందూమత; మిద్దిగాంచ, కేవల “ప్రామాణ్య
 మైయొప్పదీ

మత”మంచున్వచ్చియించినంత, బుధసన్మాయండుతదాభినమె
 త్తి, తగంజూడక వీడునొక్కో? 62

శా॥ ఏదేశంబున, వేమతం, బెటులఁ దానేఁపాఠిన్, సౌఖ్య
 మె॥ తేదైవాటి, విముక్తికిన్పథము శాదీనొందునో! యట్లుజ్ఞా
 నోదరుల్ నియమించి, రార్యులలగ్నీప్రోచ్చండఱి మించి
 నీధీరుల్ గతిమార్పవచ్చు; 63

శా! కల్లలేక, దయంజెలింగియు, ద్విషత్కాండాతిగత్వబునుం
బెల్లొసద్దణపూజ, మెందున రహింబెంపాటి, లోక బునం
దెల్లొమంచిమతంబటంచు, నెదితానేపాటునో? యద్దిరం
జిల్లులోకమునందుఁ జాల; 64

శా! “నీరూపప్రభ, నాయుపు, వరమర్కి, నీభక్తసంఘానకు
జేరంజేయుదు వీ”వటంచు మదివింజింతితు, హాలాహాలా
హారా! కాలజయ! సమస్తవిదుదారా! ప్రోవుమా! నాకునీ
వేరా ది; క్షిణనేరులేరు: 65

మ! సుకమేని, మతిదుఃఖమేనియును హెచ్చుంజెరు
నెవ్వఁడు, వా
నికీ స్వీయాభిమతంబు మిత్రతతికే తెల్పంగడుంగవ్వమా;
నికనే, నెట్లుమహేశ! నీయెదురనాహృద్వ్యాకులత్వంబు తం
డి! కటా! తెప్పుదు? బ్రోవుమీవె; 66

మ! మిగులుండేవతలెల్ల భక్తుమతినెమ్మిజూచి, యవ్వానివై
నగుణంబుల్ సరిపోయిన వరముల దామిత్తు; రీవట్లుగా
క, గురుప్రీతినిమున్నెకోర్కులిడి వైగవ్వంబురాఁబాఁపికొం;
దికనీకు సరిదేవులేరి? 67

మ! “ధనికుందీనుఁడొకండుచేరి, యచట ధాన్యమ్ముచుంగోర, శ్రీ
ఘనుఁడతండ్రిగా గాదె దీయువటకుం గాలుంగనంబోయె దీ
నునిప్రాణంబనురీతి గోర్కులను నెంతోకాలమేగన్గడిం
ది నిడన్ లాభముగల్గునెక్కొ? 68

మ॥ తెలియంజాలనివాడ, నెడైననునదీనాతిదీనున్, గృహ
విలసదీగిని సర్వకామితములన్ వేచిచ్చి రక్షింపవే
యెలమిన్నిన్నిట లిన్నిపద్యములతో నేవేడితిం, దేవరా !
యిలనీ వేకడ! నాకుదిక్కు? 69

మ॥ కడుదీనంబుగ నేమియు దెలియఁగాఁ గానట్టి నేనీగతి
వడి నిన్ వేమచునుండ, సత్కరుణ నీభావంబునన్ రానిచో
బుడమిన్నీవిక నేరిఁబోఁచెదవు; శంభో! దీనరక్షాగురూ!
యిడునూ! మావగుకోర్కెలెల్ల; 70

మ॥ అడుగన్, దక్షుణమిచ్చువాడెకడ? చాత్రేగోసరుండుర్విపై
నడుగంగా నడుగంగనిచ్చు నరఁడా యట్లందునే కీర్తి? హా!
తడయంబోకుము! వేగఁబ్రోవుమిక; వ్యర్థంబైన యాయాలసిం
పెదలోఁబూనకు; మ్రొక్కువాడ; 71

శా॥ నీవేదేవుడ, వేసదాసుడనుగా నిన్నింత ప్రార్థింప, నో
దేవా! నావగులోపజాలము లవ్వెన్నెన్ మనుంగాక, నన్
వేవేఁబ్రోచుట నీకుఁగృహ్యము; కృపాబీ! దిక్కునాకికవే
తేచారొప్పురు; పార్వతీశ! 72

శా॥ ఎన్నోరూపములూది, యన్నిటనునీ వేఁపాటి, సర్వస్థితుల్
పన్నింపందనరాజునీ కెదియొసర్పాగవృషే ముందు? నో
సన్నిస్తంద్రదయావిలాస! కరము సంతోతితోఁబ్రోవుమా
యెన్నంజాల నిఁకేమిచాల, 73

మ॥ సుకమున్దుఃఖముసామ్యభావముననే సుజ్ఞానితాఁగంచునో
వికలంబానొకొ వానిమానసము? తీర్చి సౌఖ్యమందున్ ముదం
బిఁకఁగవ్వంబునయందుఁ జింతగనువారే దుఃఖభాగుల్; బుధా
దికకామ్యంబగు జ్ఞానమిమ్ము! 74

శా॥ అంబానాథ! కృపాంబురాశి! దయారాదా! మమ్మురక్షింపవా
పంబెంబాలశ్రమమ్ము నెమ్మదిని, దేనా! రావ! నీవేకదా?
యింబాప్రీతిననన్నుఁ బ్రోచుటకు నింకెవ్వరలు? లేరు హ
యింబెంపొందఁగఁజేయుమోయి 75

శా॥ లోకంబందుఁదగున్ విశేషముల నాలోచింప వేత్తేఱన
స్తాకంబౌ శ్రమయా; ఫలంబుకొఱ; యాచొప్పటనత్యంతసు
క్రీకప్రాభవదాయకత్వవమలాఁఘ్రిద్వంద్వముం గొల్పెదన్
హేకంబాక్షనతాంఘ్రిపద్మ! 76

శా॥ ఎన్నోకల్పితి; నీకునుంగరుణరాదేనిన్, మతేనేమిసే
తు? న్నొన్నింతగవేడఁ, బోవఁదగు; లేదో? “చాలకాశివ్యముం
గన్నట్టి”ండనినీకు దూషణముగల్గబోదె? నామాటకే
తెన్నోయా; నదిలెక్కయొక్కో? 77

శా॥ నన్నుంబాలఁగఁగవ్వ పెట్టితి? పుమానాథా! దయావార్ధి! యా
నన్నుంబెట్టినబాధలిట్టి వనఁగా నాకుందరంబా? శరీ
రొన్నత్యశ్రమలున్, మనోవికలతల్, హాహాకృతులే మించగా
వెన్నోకొల్పితి; వయ్య! దేవ! 78

మ॥ తొలిపివల్లమృతండు సూతినిమహాదుఃఖాబ్ధి నెంతేద్యర
లలిదాఁటంబొనరించి, నాననివినంగా లేద; యింక వడి
గలిగానా దయఁజూతువంచు నెదనెంచఁమించెనే; కానియ
ఁజ్జలమిన్నీవొనరింపలేదు; 79

మ॥ ఖరపాపాకరశైల ఘోరకులిశా! గారీశ! రాకానిశా
కరుకుంజసితాభ్రదేహ! జలజాక్షబ్రహ్మయుఖ్యాప్తితా!
కరుణాపూరతరంగమంగళసుదృ కసంతృప్త సర్వాశ్రితా!
స్థిరతత్వా! నిగమాంతవేద్య! 80

శా॥ గంగాపూరఘనోత్తమాంగ! మదనాఖండోరుగర్వక్రియా
భంగా! పర్వతసార్యభామతనయా ప్రాంచశ్చవిత్రాంగ! వే
దాంగస్తత్త్వదయానువంగ! ప్రశుభాపాంగా! సితాంగా! మహా
ర్థింగాసిల్లంగఁ జేయుదేల? 81

నా॥ జే! జే! సారసగర్భనందిత! దయాసింధో! జగద్రక్షకా!
జే! జే! దేవనికాయభీతిహరణా! జే! జే! ధరాధ్రాలయా!
జే! జే! జ్ఞాననిధే! సుధాకరధరా! శ్రీకాంతమిత్రా! వారా!
ఏజిక్కందితి; బ్రావవేర! 82

మ॥ జయ! గంగాధర! వైరిమండలహారా! సర్వసహభృద్ధరా!
భయసర్వస్వమదాపహారి! ఘనచాపస్ఫూర్జితశ్రీవరా!
జయ! జంభాంతకవతితా! జయ! దనూబాతాధమాక్షప! యా
దియుగావేద్యనిస్సర్గభావ! 83

శా|| “ఓ”యంచున్నినుబిల్వ, “నో”యనుచు మాటుక్తింబసా
దిందిలం

చో యుద్వేలకృపావిలాసక ! భవత్రోప్పిల్లాసలీలల్బుధుల్
స్థాయద్రీతివచింతు; నాకనుభవప్రామాణ్యమేపాటలే
దే; యేయట్లానరింతు? దేవ! 84

మ|| పిలువంగబహుత్తువంట, శ్రీతుల్య వేమాటురక్షింతువం
ట, లలిన్నీవలెదై వముంటయరుదంటారయ్య, యట్లయ్యని
న్నెలమింబల్మటువేడియుంగరుణచే నేపాటవేమయ్య, హః
యిలగింపం బానరింపవేమి ? 85

మ|| తగఁబై యాకృతికెల్ల నెంతయును ముస్తాబై, ప్రజాసేవలే
మి? గుణస్తోత్రములేమి? కైకొనఁగనేమేలొనె? కారుణ్యభ
వ్యగుణశ్రీహృదయారవిందమున నేపాటంగనాఁగాదె య
క్రైతఁగొప్పాటక లాభమేమి ? 86

శా|| ఏమోలే! “తమరే మొచాలవినమద్భృందంబమందంబుగా
నామోదంబుగనంగఁజేతు”రనివేనాలించియున్, శంకరా !
వేమాటున్నినుగొల్పినాఁడ; నయినన్ బెంపాటరక్షింపవే
మి?ముక్తి పుడ ! దేవదేవ! 87

శా|| రమ్మానీకునమస్కరించెదను; వైరమ్మా? కృపాసాగ్రదభా
రమ్మా నన్నుననుగ్రహించుటకు బేరమ్మా ననుంజేర, దూ
రమ్మా నీకిలనానమస్కృతులుకారమ్మా విరోధత్వమ్మా?
యిమ్మా నాకునుజ్ఞానశక్తి 88

మ॥ అనఘంబీశతకంబు నుప్పుటురివం శాంభోధిచందుగ్గిందున

ద్ధనుడౌ వేంకటపున్నయార్యుడొగిఁబోత్సహంబు

గొల్పంగఁగం

దనవోల్కందిర దోమ వేంకటకవీంద్రచ్చాత్రిఁడెంతేని స

ద్వినయంబొప్పు రచించెఁ బ్రోవు 120

మ॥ వెసఁగన్నాల్పురవైశ్వదోమకులగోవిందాత్మజాగ్రేసరుం

డ; సదుద్యద్వివిధావధానవిలసన్నైపుణ్యుడ౯, సాహితీ

నిశదీకృత్కృతివేంకయాఖ్యసుకవిన్; విద్యద్విధేయుడ, నన్

స్థిరమాపేర్చినిఁబ్రోవు దేవ! 121

శా॥ దోషిన్, బాలబిభీషి కావితతికిం దుల్యంబు, బోదేవ! మ

ద్యాపారీతులు, నీరహింగన నశక్తత్వాన నిందించుటన్

భూషింపుం జలుపన్ చొసంగులెసఁగున్, బూర్ణాదృతిన్

మన్నధ! ద్వేషీ! మన్ననచేసి ప్రోవు 122

మ॥ సరసక్రోధనవర్షమందునను జ్యేష్ఠఖ్యాతమాసాసితా

దరషష్ఠిన్ భృగువాసరంబు, గ్రహచంద్రబ్రహ్మభూసంఖ్యవ

త్సరపుజున్ పదిరెండుగాఁదగిన ప్రాంచత్పణ్యమొప్పా

ఱునాఁ

డరుదై గుంటురిబాడిపేటను ద్వదీయంబౌపతిష్ఠాపన

స్థిరసత్కార్యమునుప్పుటూరి సుకులశ్రేష్ఠుండుపున్నాభిధుం

డిరవా పేర్చినిజల్ప, దేవ! గురునాథేశా! జగద్వల్లభా!!

